

Ref 22

Fråga om vad som krävs för att en olycka som drabbar en försäkrad som arbetar i hemmet ska anses ha ett sådant samband med den försäkrades arbete att en personskada till följd av olyckan utgör en arbetsskada som omfattas av arbetsskadeförsäkringen (I och II).

39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken

I.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 24 april 2023 följande dom (mål nr 441-22).

Bakgrund

1. Den som förvärvsarbetar i Sverige är försäkrad för arbetsskada enligt arbetsskadeförsäkringen, som är en del av den allmänna socialförsäkringen. Med arbetsskada avses en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Den som drabbas av en arbetsskada kan få ekonomisk ersättning för nödvändiga vårdkostnader.

2. För att en skada efter ett olycksfall ska utgöra en arbetsskada måste det finnas ett samband mellan den försäkrades arbete och olyckan. Det här målet handlar om vad som krävs för att ett sådant samband ska anses föreligga vid arbete i hemmet.

3. L.L., som arbetade som producent, råkade i maj 2020 ut för en olycka som orsakade en tandskada och medförde tandvårdskostnader. L.L. arbetade från sitt hem eftersom hans arbetsgivare hade beordrat distansarbete för att minska smittspridningen av covid-19. Medan han arbetade lossnade strömkabeln till datorn och föll ner på golvet. Han böjde sig ner för att ta upp kabeln samtidigt som hans treårige son, som lekte under skrivbordet, hastigt reste sig upp. Sonens huvud sammanstötte med hans haka vilket ledde till att L.L. ådrog sig en tandskada.

4. Försäkringskassan bedömde att tandskadan var en arbetsskada och beslutade att bevilja L.L. ersättning för hans tandvårdskostnader.

5. Allmänna ombudet för socialförsäkringen överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm och yrkade att det skulle upphävas. Allmänna ombudet menade att kravet på samband mellan arbete och olycka bör ställas högre vid arbete i hemmet än vid tillbud på arbetsplatser. Det bör krävas att skadan har inträffat under själva arbetet och som en direkt följd av detta. Även om L.L. utförde

sina arbetsuppgifter i hemmet så var själva olyckshändelsen inte relaterad till hans arbete. I stället orsakades skadan av en händelse som hör ihop med hans privatliv och olyckan vållades dessutom av en familjemedlem. Enligt allmänna ombudet hade olyckan därmed inte ett tillräckligt nära samband med L.L:s arbete och kostnaderna skulle därför inte ersättas genom arbetsskadeförsäkringen.

6. Förvaltningsrätten ansåg – med hänvisning till arbetsgivarens anvisningar och vid tidpunkten rådande myndighetsrekommendationer om hemarbete – att L.L:s hem fick jämföras med hans arbetsplats vid olyckstidpunkten. Eftersom olyckan skedde när L.L. utförde sina arbetsuppgifter förelåg det ett sådant samband mellan arbete och olycka att det var fråga om ett olycksfall i arbetet. Förvaltningsrätten ansåg därför att han hade rätt till ersättning för sina tandvårdskostnader och avslog överklagandet.

7. Allmänna ombudet överklagade domen till Kammarrätten i Stockholm som avslog överklagandet. Kammarrätten ansåg att olyckan hade ett sådant samband med L.L:s arbete att tandskadan utgjorde en arbetsskada. Kammarrätten uttalade att det saknas stöd för allmänna ombudets inställning att det vid arbete i hemmet ska krävas ett mer direkt och påtagligt samband mellan arbete och olycka för att det ska vara en ersättningsberättigad skada.

Yrkanden m.m.

8. *Allmänna ombudet för socialförsäkringen* yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen, med ändring av underinstansernas avgöranden, ska förklara att tandskadan inte ska godkännas som en arbetsskada samt att L.L. inte har rätt till ersättning för tandvårdsbehandlingen. Allmänna ombudet anför följande.

9. Vid prövningen av om ett olycksfall i hemmet omfattas av arbetsskadeförsäkringen bör det inte göras någon skillnad mellan om hemarbetet har skett frivilligt eller om det har varit beordrat av arbetsgivaren. Det bör dock gälla ett relativt högt ställt krav på orsakssamband. Olycksfall som inte är direkt relaterade till arbetet bör inte omfattas av arbetsskadeförsäkringen. För en sådan återhållsam tillämpning talar bl.a. det förhållandet att olyckor i hemmet kan vara svåra att utreda eftersom det då ofta enbart finns uppgifter om själva olycksfallet från den försäkrade själv.

10. *L.L.* anser att överklagandet ska avslås och anför att han i huvudsak arbetar vid datorn och att olyckan därmed är starkt kopplad till hans arbete.

Skälen för avgörandet*Frågan i målet*

11. Frågan i målet är vad som krävs för att en olycka som drabbar en försäkrad som arbetar i hemmet ska anses ha ett sådant samband med den försäkrades arbete att en personskada till följd av olyckan utgör en arbetsskada som omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Rättslig reglering m.m.

12. Med arbetsskada avses enligt 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Av 4 § framgår att med skada avses bl.a. personskada.

13. Den som drabbas av en arbetsskada kan enligt 40 kap. 11 § få ersättning för nödvändiga tandvårdskostnader.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Kravet på samband mellan arbete och olycka

14. En grundläggande princip i arbetsskadeförsäkringen, såväl den nu gällande som dess föregångare, är att den ska skydda mot de särskilda risker som förekommer i arbetslivet. För att det ska vara fråga om ett olycksfall i arbetet måste det därför föreligga ett samband mellan den försäkrades arbete och olyckan (prop. 1954:60 s. 108 f. och prop. 2001/02:81 s. 102 samt HFD 2020 ref. 4 punkt 10 och där angivna rättsfall).

15. Detta krav på samband kommer numera till uttryck i 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken där det anges att med arbetsskada avses en skada till följd av olycksfall i arbetet. Någon skillnad avseende vad som krävs i sambandshänseende beroende på var en olycka har inträffat uttrycks inte i lagen. Däremot diskuterades i motiven till regleringen om kravet på samband kan ställas olika högt i skilda situationer. Eftersom det inte ansågs möjligt att i lagtext precisera detta överlämnades det åt rättstillämpningen att med hänsyn till befintlig rättspraxis närmare mejsla ut vad som ska gälla i detta avseende (prop. 1954:60 s. 108 f.).

16. Motivuttalandena är från 1950-talet och de exempel som ges speglar den tidens arbetsförhållanden. Det finns emellertid uttalanden där som fortfarande är relevanta.

17. När det gäller olycksfall som har inträffat då den försäkrade utfört arbete på sin arbetsplats har förutsatts att sambandsbedömningen ska vara generös. Det krävs inte att den utlösande händelsen har sin grund i en för arbetet typisk fara, utan erforderligt samband anses föreligga även då den försäkrade har drabbats av, som det uttrycks i motiven, ”det dagliga livets faror”, t.ex.

insektsting. Olyckor som inträffar på arbetsplatsen, men som inte har något egentligt samband med den försäkrades arbete, anses dock inte som olycksfall i arbetet (prop. 1954:60 s. 109 och HFD 2019 ref. 19).

18. Även skador till följd av olycksfall som har inträffat utanför arbetsplatsen kan bedömas som arbetsskador givet att, som det uttrycks i motiven, ”arbetstagaren vid olyckstillfället var stadd i arbetsgivarens ärenden” eller i vart fall utförde något i arbetsgivarens intresse (prop. 1954:60 s. 109, se även HFD 2018 ref. 73). Således kan exempelvis olyckor under färd till och från arbetet (jfr HFD 2018 ref. 73), vid kundbesök (RÅ 2007 ref. 1) och vid arbetsgivarens anordnad utbildning eller liknande (RÅ 2010 ref. 85, jfr RÅ 1996 ref. 76) utgöra olycksfall i arbetet. Rättspraxis innebär dock att det i dessa situationer ställs högre krav på samband än vid olyckor som sker på en arbetsplats.

19. Frågan är nu hur man ska se på sambandskravet vid olyckor som har inträffat vid arbete i hemmet.

20. När det gäller den frågan uttalades bl.a. följande i motiven. Det kan ifrågasättas om inte kravet på samband mellan arbete och olycka bör ställas högre när olycksfallet inträffar under hemarbete än annars, eftersom hemmet är en plats där den försäkrade uppehåller sig inte bara då han eller hon utför arbete utan även annars. Det synes därför motiverat att iaktta en viss försiktighet vid bedömningen av sådana olycksfall i hemmet som inte är direkt orsakade av arbetet, utan mera har sin grund i det dagliga livets faror (prop. 1954:60 s. 109).

21. Dessa uttalanden tog främst sikte på arbetstagare som saknade annan arbetsplats än hemmet, i huvudsak de som var sysselsatta i hemindustriellt eller därmed jämförligt arbete, exempelvis sömmerskor. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening är uttalandena relevanta också avseende sådant arbete som nuförtiden – till följd av den tekniska utvecklingen och den kultur som har utvecklats i kölvattnet av coronapandemin – utförs i hemmet. Det är nämligen samma gränsdragningsproblematik som uppkommer när det gäller vad som hör till arbetslivet respektive till privatlivet.

22. Denna gränsdragningsproblematik handlar om att det i ett hem i regel finns en mängd rent privata förhållanden som kan förorsaka olyckor, allt från egendom till familj och husdjur. Vidare saknas den tidsmässiga uppdelningen mellan privatliv och arbetsliv som vid arbete på en arbetsplats blir tydlig genom att man anländer till respektive lämnar sin arbetsplats. Vid arbete i hemmet kan däremot privata sysslor och arbetsuppgifter komma att utföras om vartannat.

23. Enligt Högsta förvaltningsdomstolen finns det mot denna bakgrund anledning att, så som motiven till regleringen ger uttryck för, inta en viss restriktivitet när det gäller bedömningen av om det

föreligger ett samband mellan ett olycksfall som inträffar i hemmet och den försäkrades arbete.

24. För att ett samband mellan arbete och olycka ska föreligga vid arbete i hemmet bör en grundläggande förutsättning vara att olyckan inträffar när den försäkrade utför sitt arbete. En olycka som inträffar när han eller hon gör något annat ska alltså inte bedömas som ett olycksfall i arbetet.

25. Det skulle emellertid föra för långt om alla olyckor som inträffar när arbete utförs i hemmet skulle bedömas som olycksfall i arbetet. Det måste enligt Högsta förvaltningsdomstolen också vägas in vad som har orsakat olyckan. Har olyckan till övervägande del sin grund i privatlivet, saknas det nödvändiga sambandet mellan arbetet och olyckan. Det är då inte fråga om ett olycksfall i arbetet.

26. Eftersom det centrala vid sambandsbedömningen avseende olyckor som har inträffat vid arbete i hemmet är gränsdragningen mellan arbetsliv och privatliv saknar det enligt Högsta förvaltningsdomstolens bedömning betydelse om arbetet i hemmet har skett frivilligt eller om det har varit beordrat av arbetsgivaren.

Bedömningen i detta fall

27. L.L. råkade ut för en olycka när han arbetade vid datorn och böjde sig ner för att ta upp en strömkabel som hade lossnat från datorn. Olyckan skedde således när han utförde sitt arbete.

28. Det som inträffade var att L.L. sammanstötte med sin sons huvud. Olyckan får därmed anses till övervägande del ha sin grund i L.L:s privatliv. Det saknas därför ett sådant samband mellan arbetet och olyckan att det ska anses vara fråga om ett olycksfall i arbetet. L.L. har alltså inte rätt till ersättning från arbetsskadeförsäkringen för tandvårdskostnaderna.

29. Allmänna ombudets överklagande ska således bifallas och underinstansernas avgöranden upphävas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet, upphäver underinstansernas avgöranden och förklarar att L.L. inte har rätt till ersättning från arbetsskadeförsäkringen för tandvårdskostnaderna.

I avgörandet deltog justitieråden *Jäderblom*, *Ståhl*, *Askersjö*, *von Essen* och *Medin*. Föredragande var justitiesekreteraren Elin Nilsson.

Förvaltningsrätten i Stockholm (2021-05-18, ordförande Andersson):

Enligt förarbetena (prop. 2001/02:81 s. 38) är syftet med arbetsskade-försäkringen att utgöra ett ekonomiskt skydd för den enskilde om denne drabbas av de särskilda skaderisker som är förenade med ett förvärvs-arbete. Däremot ska försäkringen inte berättiga till ersättning för skador som den försäkrade skulle ha drabbats av oavsett sitt arbete. Utifrån detta syfte omfattas i första hand skador som uppstår på arbetsplatsen, oavsett om den utlösande händelsen har sin grund i en för arbetet typisk fara eller det dagliga livets faror (se HFD 2019 ref. 19 p. 16). Om en olycka sker utanför arbetsplatsen krävs att den anställde är stadd i arbetsgivarens ärenden eller i vart fall utför något i arbetsgivarens intresse (se RÅ 2007 ref. 1).

Oavsett om olyckan sker på eller utanför arbetsplatsen så krävs ett samband mellan olyckan och arbetet, dvs. att den aktivitet i vilken skadan inträffar har ett samband med den skadades arbete (se HFD 2020 ref. 4 p. 10). Detta krav ska ställas högre då olycksfallet sker i hemmet och en viss försiktighet ska iakttas vid olyckor i hemmet som inte är direkt orsakade av arbetet utan mera har sin grund i det dagliga livets faror (prop. 1954:60 s. 109). Som exempel på när tillräckligt samband med arbetet finns har angetts att en anställd skadar sig när han eller hon i hemmet avhjälpel småfel hos arbetsutrustning i omedelbar anslutning till arbetets gång (SOU 1951:25 s. 163 f.). Vidare har en dagbarnvårdares fall i hemmet bedömts som en arbetsolycka eftersom aktiviteten som orsakade olyckan – att stänga ett fönster – inte vidtogs i hennes eget intresse utan i samband med arbetet (se FÖD 1995:21). Däremot har en lantbrukares fall i en trappa i hemmet, då han avsett att väcka sin hustru för en diskussion om dagens arbetssysslor, inte ansetts som en arbetsolycka (se FÖD 1982:22 I).

I aktuellt fall har olyckan skett i L.L:s hem, men med hänsyn till hans arbetsgivares anvisningar och vid olyckstidpunkten rådande myndighets-rekommendationer om hemarbete finner förvaltningsrätten att hans hem får jämföras med hans arbetsplats vid olyckstidpunkten (jfr FÖD 1995:21 och RÅ 2007 ref. 1).

Vad gäller frågan om sambandet mellan olyckan och arbetet konstaterar förvaltningsrätten att olyckan skedde när L.L. utförde sina arbetsuppgifter. Aktiviteten som ledde till olyckan – att återställa eltillförseln till datorn – får enligt förvaltningsrätten jämföras med att upprätthålla funktionen i ett arbetsredskap. Aktiviteten har tydligt vidtagits i samband med arbetet snarare än i L.L:s privata intresse. Oaktat att denna aktivitet ledde till L.L:s olycka på grund av en faktor som ligger utanför arbetet – dvs. hans son – bedömer förvaltningsrätten att det under ovanstående omständigheter finns ett sådant samband mellan hans arbete i hemmet och olyckan att fråga är om ett olycksfall i arbetet. Detta gäller även med beaktande av att viss försiktighet ska iakttas vad gäller aktuell typ av olyckor (prop. 1954:60 s. 109).

Eftersom L.L:s tandvårdskostnader har uppkommit på grund av skador som beror på ett olycksfall i arbetet har Försäkringskassan haft skäl för sitt beslut. Överklagandet ska därför avslås.

– Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten i Stockholm (2021-12-02, Dahlman, Schömer och Nilsson Edin):

Allmänna ombudet har ifrågasatt om det inte bör krävas ett mer direkt och påtagligt samband med arbetet för att det ska vara en ersättningsberättigad skada när det gäller olycksfall vid arbete i hemmet. Det finns dock enligt kammarrätten inte något rättsligt stöd för ett sådant synsätt.

Den aktuella olyckan kan inte anses vara typisk för L.L:s arbete som producent, utan har snarare sin grund i det dagliga livets faror. Allmänna ombudet har fört fram att denna typ av olyckor inte bör omfattas av arbetskadeförsäkringen när de inträffar i hemmet. En sådan ordning skulle kunna motiveras med att den bidrar till att motverka missbruk och upprätthålla en tydlig avgränsning mellan arbetsrelaterade och icke arbetsrelaterade skador (jfr prop. 2001/02:81 s. 38). En ofrånkomlig konsekvens av en sådan ordning vore dock att de som arbetar i hemmet hamnar i en sämre ställning än de som arbetar på andra platser, vilket lagstiftaren inte avsåg (prop. 1954:60 s. 107–108). Det finns därför inte grund för att särbehandla olyckor i hemmet på det sätt som Allmänna ombudet har fört fram.

Som framhållits ovan är det enligt förarbetena till lagstiftningen dock motiverat att iaktta viss försiktighet vid bedömningen av sådana olycksfall i hemmet som inte är direkt orsakade av arbetet utan mera har sin grund i det dagliga livets faror. I förarbetena påpekas även att det kan vara svårt att utreda olyckor i hemmet, bl.a. eftersom det ofta saknas objektiva parter som kan ge en opartisk bild av händelseförloppet och därigenom motverka missbruk av arbetskadeförsäkringen (prop. 1954:60 s. 108 och SOU 1951:25 s. 100).

I detta mål är de väsentliga omständigheterna kring olyckan klara. Det som talar mot samband mellan olyckan och L.L:s arbete är att det rör sig om en kollision med hans egen son. Olyckan inträffade dock i direkt anslutning till att L.L. utförde sitt arbete och det finns inga uppgifter om att den orsakades av åtgärder eller agerande från hans sida som var omotiverade ur arbetssynpunkt. Att den olycksutlösande åtgärden bestod av att han försökte avhjälpa ett problem med sitt arbetsredskap talar dessutom för ett samband mellan olyckan och arbetet (SOU 1951:25 s. 163–164). De nämnda omständigheterna medför enligt kammarrätten att olyckan får anses ha ett sådant samband med L.L:s arbete att tandskadan till följd av olyckan utgör en arbetsskada. Det förhållandet att olyckan uppstod vid kollision med sonen medför inte någon annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

– Kammarrätten avslår överklagandet.

II.

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 24 april 2023 följande dom (mål nr 3375-22).

Bakgrund

1. Den som förvärvsarbetar i Sverige är försäkrad för arbetsskada enligt arbetsskadeförsäkringen, som är en del av den allmänna socialförsäkringen. Med arbetsskada avses en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Den som drabbas av en arbetsskada kan få ekonomisk ersättning för nödvändiga vårdkostnader.

2. För att en skada efter ett olycksfall ska utgöra en arbetsskada måste det finnas ett samband mellan den försäkrades arbete och olyckan. Det här målet handlar om vad som krävs för att ett sådant samband ska anses föreligga vid arbete i hemmet.

3. L.D., som arbetade som ekonom, råkade i april 2020 ut för en olycka som orsakade en tandskada och medförde tandvårdskostnader. L.D. arbetade från sitt hem eftersom hennes arbetsgivare hade uppmanat till det med anledning av coronapandemin. När hon reste sig upp från sitt skrivbord för att ställa sin kaffekopp i köket och därefter gå en promenad med sin hund, blev hunden ivrig och hoppade upp mot henne. Hundens huvud sammanstötte med hennes mun vilket ledde till att L.D. ådrog sig en tandskada.

4. Försäkringskassan beslutade att inte bevilja L.D. ersättning för tandvårdskostnaderna med hänvisning till att olyckan inte hade ett påtagligt och direkt samband med hennes arbete.

5. Allmänna ombudet för socialförsäkringen överklagade beslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm och yrkade att tandskadan skulle godkännas som en arbetsskada. Allmänna ombudet menade att försäkringskyddet bör vara likvärdigt oavsett om den försäkrade arbetar hemma eller på arbetsplatsen, så länge olyckan skett under arbetstid. Försäkringskassan har inte haft stöd för att vid hemarbete tillämpa ett strängare krav på samband – påtagligt och direkt samband – mellan arbete och olycka än det som gäller när olycksfall inträffar på en arbetsplats.

6. Förvaltningsrätten konstaterade att det var fråga om frivilligt distansarbete eftersom L.D:s arbetsgivare hade uppmanat, men inte beordrat, sina anställda att arbeta hemifrån. Domstolen ansåg att det då fanns skäl att ställa upp ett högre krav på samband mellan arbetet och olyckan. Eftersom det saknades ett direkt samband mellan L.D:s arbete och olyckan var det inte fråga om en arbetsskada. Överklagandet avslogs därför.

7. Allmänna ombudet överklagade domen till Kammarrätten i Stockholm som avslog överklagandet. Kammarrätten ansåg att det saknade betydelse om arbetet i hemmet varit beordrat av

arbetsgivaren eller om det hade skett frivilligt. Avgörande var om arbetet i hemmet hade varit tillåtet av arbetsgivaren, vilket det hade varit i det aktuella fallet. Kammarrätten ansåg därför att det hade legat i arbetsgivarens intresse att L.D arbetade hemifrån. Eftersom olyckan orsakades av hennes hund bedömdes emellertid den utlösande händelsen inte ha samband med hennes arbete. Tandskadan hade således inte uppkommit till följd av ett olycksfall i arbetet.

Yrkanden m.m.

8. *Allmänna ombudet för socialförsäkringen* yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen, med ändring av underinstansernas avgöranden, ska förklara att tandskadan ska godkännas som en arbetsskada och att L.D. har rätt till ersättning för tandvårdsbehandlingen.

9. *L.D.* har inte yttrat sig.

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

10. Frågan i målet är vad som krävs för att en olycka som drabbar en försäkrad som arbetar i hemmet ska anses ha ett sådant samband med den försäkrades arbete att en personskada till följd av olyckan utgör en arbetsskada som omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Rättslig reglering m.m.

11. Med arbetsskada avses enligt 39 kap. 3 § socialförsäkringsbalken en skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. Av 4 § framgår att med skada avses bl.a. personskada.

12. Den som drabbas av en arbetsskada kan enligt 40 kap. 11 § få ersättning för nödvändiga tandvårdskostnader.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Kravet på samband mellan arbete och olycka

[Punkterna 13–25 har samma innehåll som punkterna 14–26 i I.]

Bedömningen i detta fall

26. *L.D.* sammanstötte med sin hund i samband med att hon skulle ställa ut en kaffekopp i köket för att därefter gå ut med hunden. Olyckan inträffade således inte när hon utförde sitt arbete. Redan på grund härav ska överklagandet avslås.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

I avgörandet deltog justitieråden *Jüderblom, Ståhl, Askersjö, von Essen* och *Medin*. Föredragande var justitiesekreteraren Elin Nilsson.

Förvaltningsrätten i Stockholm (2021-12-03, ordförande Åberg):

När det gäller skador som uppkommer när den försäkrade utför arbete i hemmet har det i förarbetena till arbetsskadestiftningen uttalats bl.a. att en viss försiktighet ska iakttas vid bedömningen av sådana olycksfall som inte är direkt orsakade av arbetet, utan mera har sin grund i det dagliga livets faror, och att det då bör ställas ett högre krav på samband mellan olyckan och arbetet (se prop. 1954:60 s. 109).

Frågan om hur skador som uppkommer när den försäkrade utför arbete i hemmet ska bedömas i arbetsskadehänseende har behandlats i bl.a. ett avgörande från Kammarrätten i Stockholm. Det aktuella målet gällde en försäkrad som arbetade hemifrån med anledning av den då pågående coronapandemin och som i samband med detta ådrog sig en tandskada när hans minderåriga barn kastade en leksaksbil på honom. Kammarrätten konstaterade att den försäkrade utförde sitt arbete i hemmet endast tillfälligt och att distansarbetet inte var frivilligt utan skedde på uppdrag av arbetsgivaren. Kammarrätten uttalade att det i en sådan situation inte finns skäl att ställa ett högre krav på samband mellan olyckan och arbetet än vad som gäller för andra olyckor som inträffar utanför arbetsplatsen. Kammarrätten bedömde mot den bakgrunden att den aktuella tandskadan skulle anses ha uppstått till följd av ett olycksfall i arbetet och att tandskadan därmed var att betrakta som en arbetsskada (se Kammarrätten i Stockholms dom den 23 juni 2021 i mål nr 278-21).

Av utredningen i förevarande mål framgår bl.a. följande. Den 27 april 2020 arbetade L.D. hemifrån i enlighet med rekommendationer från sin arbetsgivare med anledning av den då pågående coronapandemin.

Arbetsgivaren hade inte uttryckt att L.D. måste arbeta hemifrån, men uppmanade de anställda som kunde arbeta hemifrån att göra det. Någon gång under tidig eftermiddag den aktuella dagen reste sig L.D. upp från skrivbordet där hon suttit och arbetat, för att gå ut i köket och lämna sin kaffekopp och därefter gå ut på en promenad med sin hund. När hon reste sig upp blev hunden exalterad och råkade i samband med detta att skalla henne över munnen, varvid den aktuella tandskadan uppstod.

L.D:s arbete i hemmet vid tidpunkten för olyckan får visserligen anses ha varit tillfälligt. Utifrån det som har kommit fram om att hennes arbetsgivare inte uttalat att hon måste arbeta hemifrån, får det anses ha funnits en valmöjlighet för henne i fråga om var hon utförde sitt arbete. Det tillfälliga distansarbetet får därför anses ha varit frivilligt. Förvaltnings-

rätten konstaterar att omständigheterna i förevarande mål därmed skiljer sig från den situation som var aktuell i det ovan nämnda kammarrättsavgörandet. I en situation där den enskildes arbete i hemmet sker frivilligt och inte på order av arbetsgivaren skulle det, enligt förvaltningsrättens mening, föra för långt att tillämpa en presumtion som innebär att alla olyckor som inträffar under den tid som arbete utförs i hemmet ska bedömas som olycksfall i arbetet. I en sådan situation finns det därför skäl att ställa upp ett högre krav på samband mellan olyckan och arbetet.

Den olyckshändelse som gav upphov till L.D:s tandskada har inget direkt samband med hennes arbete, utan har istället sin grund i ”det dagliga livets faror”. Tandskadan kan därför inte anses ha uppstått till följd av ett olycksfall i arbetet och utgör därmed inte heller en arbetskada. L.D. har därför inte rätt till ersättning för skadan. Överklagandet ska därmed avslås. – Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Kammarrätten i Stockholm (2022-03-25, *Liljeqvist, Sjölund och Kristiansson*):

Det är ostridigt att kollisionen med hunden var en olycka och att den ledde till L.D:s tandskada. Olyckan inträffade när L.D. arbetade i sitt hem. Enligt kammarrättens mening saknar det betydelse om arbetet i hemmet var beordrat av arbetsgivaren eller om det skett frivilligt från arbetstagarens sida. Avgörande är däremot om arbetet i hemmet har varit tillåtet av arbetsgivaren. Det framgår inte annat än att L.D:s arbete i hemmet den aktuella dagen var tillåtet av hennes arbetsgivare. Att hon utförde sitt arbete i hemmet får därför anses ha legat i arbetsgivarens intresse.

Den olycka som ledde till tandskadan orsakades av L.D:s hund. Med hänsyn till att olycksfallet orsakades av hunden kan den aktuella aktiviteten inte anses ha ett samband med L.D:s arbete. Den aktuella tandskadan har därför inte uppkommit till följd av ett olycksfall i arbetet. Överklagandet ska därför avslås.

– Kammarrätten avslår överklagandet.